

La Universitat

Inici > La UB > Doctors honoris causa > Honoris causa

Honoris causa

Risto Näätänen

Risto Näätänen (Hèlsinki, 1939) ha assolit un gran reconeixement internacional per les investigacions pioneres sobre el potencial de disparitat, *mismatch negativity* (MMN), un registre electrofisiològic de l'activitat del cervell que es genera quan hi ha algun canvi discernible en una seqüència d'estímuls repetitius, independentment de l'atenció del pacient. Professor de l'Acadèmia de Finlàndia adscrita a la Universitat de Hèlsinki (Finlàndia), Näätänen és considerat una autoritat mundial en neurociència cognitiva, una disciplina científica que va sorgir al final dels anys setanta com a cruïlla entre la psicologia experimental, la neurociència i les ciències cognitives.

Segons aquesta nova visió de la ment humana, el cervell està organitzat en mòduls funcionals que interaccionen entre si per originar les funcions cognitives. Per entendre com treballa el cervell cal, per tant, conèixer els patrons d'activació de les regions anatòmiques que participen en cada funció cognitiva. En aquesta disciplina, un dels elements més emprats són els potencials evocats, respostes electrofisiològiques del cervell davant d'estímuls sensorials o processos cognitius. Aquests senyals de l'activitat electrofisiològica del cervell són indicadors fiables i potents de la funció cerebral i poden ser un element valuós com a instrument clínic de diagnòstic en el camp de la neurologia i la psiquiatria. Un d'aquests registres, el potencial de disparitat, *mismatch negativity* (MMN) és un indicador objectiu de la representació central del so i està relacionat també amb els circuits cerebrals del control exogen de l'atenció.

Autor de més de quatre-centes publicacions científiques en revistes d'alt impacte, Näätänen ha mostrat una gran capacitat per revisar críticament el coneixement precedent i proposar-hi avenços paradigmàtics. El 1986 va doctorar-se amb una tesi sobre l'atenció selectiva a partir de l'estudi de l'activitat elèctrica cerebral en forma de potencials evocats obtinguts de l'electroencefalograma (EEG). En la seva tesi ja va proposar un nou disseny metodològic, encara vigent avui dia, per a l'estudi de l'atenció selectiva. El 1978, en col·laboració amb altres experts, va presentar a la comunitat científica un treball de revisió sobre una petita ona cerebral (el potencial de disparitat o *mismatch negativity*) generada davant de canvis inesperats en l'estimulació auditiva. Aquesta descoberta ha estat la llavor d'un nou camp de recerca en psicologia experimental i psicobiologia i un dels pilars de la neurociència cognitiva actual. Aquest treball de Näätänen ha rebut més de cinc-centes citacions en la bibliografia científica en psicologia i neurociència. El 1987 va ser coautor d'un altre treball de revisió sobre el potencial evocat auditiu N1 que es considera encara avui dia la revisió definitiva sobre aquesta ona cerebral generada davant d'estímuls auditius, i que acumula més de vuit-centes cinquanta citacions en la bibliografia científica. El 1992, Näätänen va fer una compilació de tot el coneixement sobre els mecanismes cerebrals del processament atentiu en audició i va publicar una obra de referència: *Attention and Brain Function* (1992), un llibre de gran impacte en la neurociència cognitiva de l'atenció. Entre altres distincions, el 1995 va rebre el premi concedit anualment per la Societat per a la Recerca Psicofisiològica (SPR) i, dos anys després, va guanyar la primera edició del Premi Científic, del Ministeri d'Educació i Ciència de Finlàndia per reconèixer els científics més destacats del país.

Última actualització: 2007

Segueix-nos:

Membre de la

Reconeixement internacional de l'excel·lència

